

Vzpomínky na jesle.

Významnou součástí zdravotní péče v Bílině byly jesle. Zde se zdravotní sestřičky věnovaly nejmenším občánkům města Bíliny, kojencům a batolatům od šesti měsíců. Na jesle pak navazovaly mateřské školky, což však byla již školní, nikoliv zdravotní péče.

Podle vyprávění zdravotních sester z bílinských jeslí, jejich bývalých vedoucích – Jany Šottové, Jany Korfové a Mileny Vörösové byly první jesle v Bílině – jesle č.1 zřízeny ve vile v Teplické ulici na kopci (úpatí Chlumu). V přízemí této vily bylo kojenecké oddělení, nad ním oddělení pro batolata. Jako první vedoucí zde pracovala Anna Vernerová, po ní pak Jana Šottová. Za vilou byla dětmi využívána pěkná tříterasová zahrada.

Jesle č. 2 byly postaveny jako moderní budova a součást Panelového sídliště na Teplickém Předměstí. Vedoucí se zde stala Dagmar Březinová.

V souvislosti s výstavbou sídliště Za Chlumem byly postaveny jako součást nového sídliště další dvoje nové velké jesle, číslo 3 a číslo 4. Oboje to byly „padesátky“, což znamenalo, že měly kapacitu 50 dětí. Vedoucí v jeslích č. 3 byla Růžena Bryndová. Když se pak v roce 1975 z jeslí č. 3 staly jesle instrukční pro jesle celé oblasti Bílina a Duchcov, vedoucí zde se stala paní Jana Korfová. Jesle č.4 řídila Anna Vernerová, která sem přešla z jeslí č.1. Na následujícím snímku, který byl pořízen v instrukčních jeslích jsou zachyceny zleva Jaroslava Nežádalová, hlavní sestra NsP Bílina, dále Jana Korfová, vedoucí instrukčních jeslí, a Věra Miřijovská, sestra z jeslí č. 3.

V Žižkově údolí vznikly jesle č. 5, též „padesátka“ vedoucí zde byla Gita Kyselová, později Jarmila Janečková. Dnes je z těchto jeslí mateřská škola s jednou třídou jeslových dětí.

Spolu s výstavbou dalších dvou bílinských panelových sídlišť byly postaveny i další dvoje nové jesle. Byly ale již menší – „pětatřicítka“, tedy s kapacitou pro 35 dětí. Jesle č.6 na Pražském Předměstí 1 řídila Irena Adamcová, pozdější zdravotní sestra na plicní ambulanci. Na Pražském předměstí 2 v roce 1979 vznikly jako poslední jesle č.7 – současně byly zrušeny jesle č.1 na Teplické ulici. Vedení jeslí č.7 se ujala Jana Šottová.

Všechny vedoucí jeslí byly diplomované zdravotní sestry a absolvovaly úspěšně i pomaturitní studium. O děti pečovaly další dětské zdravotní sestry i kvalitní nezdravotní personál. V jeslích se při péči postupovalo podle metodiky tělesné výchovy, hudební výchovy i výtvarné výchovy. S dětmi se skákalo do dálky, probíhala výuka základů lyžování, časté byly návštěvy sauny a ke Dni dětí probíhaly četné soutěže. S dětmi z bílinských jeslí byla nacvičována též spartakiáda, při jejímž zahájení jsou na dalším snímku zachyceny Jana Březinová a Jana Korfová :

Na následujících snímcích jsou ukázky činností dětí z jeslí č. 7 :

- malování křídami na vozovku,

- závody na tříkolkách,

- řádění v bazénku.

Po roce 1989 se začaly některé jesle likvidovat a jejich budovy prodávat, privatizovat. Výjimkou byly jesle číslo 4 Za Chlumem, které se naopak upravily na dětský rehabilitační stacionář. Přestavba začala v lednu 1991 a za tři měsíce se stacionář pro děti do šesti let uváděl do provozu.

Stacionář jako součást NsP Bílina byl učen pro děti s respiračními chorobami, majícími problémy s dýcháním, dále pro děti, které potřebují rehabilitační péči, například po dětské obrně a podobně. Personál zde byl velmi kvalitní a péče nadstandardní. Postupně zde pracovalo kromě dětských sester také několik rehabilitačních sester – Petra Kopřivová, Martina Kovačková, Vladka Pýchová a další. Součástí péče byla i péče psychologická, tu zastala Dr. Tamara Zodetová 2x týdně po dvou hodinách. Jedno oddělení ve stacionáři bylo předškolní, a proto měl stacionář učitelku Vlastu Nepomuckou. Ta docházela z vedlejší mateřské školy, kde byla ředitelkou, později se paní Nepomucká stala stálou součástí personálu stacionáře.

Na dalším snímku zleva jsou děvčata ze stacionáře: Vlasta Nepomucká, učitelka, Ester Zajíčková, kuchařka, Jana Naskopulosová, zdravotní sestra, Zděna Šťastná, zdravotní sestra, Jana Korfová, vedoucí stacionáře, Bláža Vimmerová, zdravotní sestra, Vendula Houdková, prادلena, Milena Vörösová,

zdravotní sestra, Miluška Urbanová, uklízečka, a Věra Miřijovská, zdravotní sestra (chybí některá z rehabilitačních pracovníků).

V listopadu 1994 došlo ve stacionáři k havárii topení. Nákladná oprava probíhala do února 1995. Po dobu uzavření stacionáře byly děti náhradně rozmístěny do okolních jeslí a nejzávažnější případy do Arkádie v Teplicích.

Ve financování zdravotnictví však v tomto období došlo ke značným změnám. Provoz dětského stacionáře nebyl už kryt z příjmů od zdravotních pojišťoven a jiné příjmy na provoz stacionáře ani od okresního úřadu ani od města Bíliny nebyly získány. Na jaře 1995 NsP včetně stacionáře již provozovala Hornická nemocnice spol. s r. o. Bílina a v červnu 1995 byl dětský stacionář uzavřen pro nehrazení nákladů tohoto zařízení.